

ковата поддръжка 2-а дружина съ 2-а и 4-а картечни роти, и задържа врага, който силно напираше на фронта.

Към 16 часа подполковникът Витановъ получи заповѣдъ частитѣ да отстъпятъ въ следния редъ: „Най-напредъ ще отстъпи 46-и полкъ, следъ него 45-и, артилерията и най-после 11-и полкъ, който ще прикрива отстъплението. Частитѣ ще се оттеглятъ къмъ Любница—Дѣдино село“. Въ 16:30 часа командирѣтъ на полка опредѣли реда на оттеглянето: картечнитѣ роти, 3-а дружина, 2-а дружина и най-после 1-а дружина. На командиритѣ на 3-а и 1-а дружини заповѣда да оставятъ по една рота съ по една картечница за прикриване на отстъплението. Къмъ 20 часа, когато всички други части се бѣха изтеглили, полкѣтъ почна оттеглянето си презъ с. Любница къмъ с. Дѣдино село. Кжде да се установятъ частитѣ следъ оттеглянето заповѣдъ нѣмаше. Подполковникътъ Витановъ узна отъ командира на 45-и полкъ, че 45-и полкъ отстъпваше къмъ Радовишъ, защото гр. Щипъ билъ заеъ отъ противника. Тогава подполковникътъ Витановъ реши да следва задъ 45-и полкъ къмъ гр. Радовишъ. Къмъ 22 часа полкѣтъ стигна Любница и продължи за Дѣдино село.

26 септемврий

Въ 1:30 часа полкѣтъ пристигна въ Дѣдино село, кждето има малка почивка. Отъ единъ капитанъ, командиръ на дружина отъ 5-и полкъ, който билъ последно прикритие на 5-а дивизия, подполковникътъ Витановъ узна, че всички колони, намиращи се влѣво и вдѣсно, до разсѣмване трѣбвало да бждатъ въ Радовишъ. Полкѣтъ продължи марша си и къмъ 6 часа стигна въ Радовишъ. Отъ всички страни се спущаха колони отъ 5-а дивизия къмъ града. Тукъ командирѣтъ на полка намѣри командира на бригадата и получи отъ него заповѣдъ въ 7:30 часа полкѣтъ да се отправи презъ Плачковица планина за с. Шишковица. Цѣлия день полкѣтъ пжтува по тѣсна стрѣмна пжтека и въ 18:30 часа стигна и се установи на станъ за нощуване северно отъ Шишковица. Отъ усиления походъ и отъ гладъ офицеритѣ и войницитѣ едва се крепѣха на краката си.

27 и 28 септемврий

Въ 4 часа на 27 полкѣтъ трѣгна за с. Митрошинци. Поради струпанитѣ части, артилерия и обози отъ 5-а дивизия маршѣтъ бѣ бавенъ и мжчителенъ. Въ 23 часа полкѣтъ спрѣ при пжтеката на 4 часова почивка, а въ 3 часа на 28 всрѣдъ непроницаема тъмнина продължи за Митровица, кждето стигна въ 16 часа и се разположи на станъ при р. Брѣгалница. Тукъ войницитѣ имаха възможность да се почистятъ и измиятъ.

Въ 16:30 часа командирѣтъ на бригадата заповѣда полкѣтъ да заеме за охрана съ отдѣлни застави гребена южно отъ Митрошинци. Охраната се зае отъ 1-а дружина.

Отъ 24 септемврий за пръвъ пжтъ тукъ се раздаде на войницитѣ по 50 грама хлѣбъ.

Съ встъпването въ тази мѣстность въ душата на старитѣ бойци, които бѣха останали много малко въ ротитѣ, възкрѣснаха мили спомени отъ Съюзническата война. Тѣ съ гордостъ и ен-